



De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manvscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodiêre

Complectens Santos Mensivm|| Maii Et Ivnii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258 - 10263

De S. Sigismundo rege Burgu[n]dionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77393](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-77393)

VITA S. AMATORIS EPISCOPI ANTISIO
DOREN. EX QVODAM MS. CODICE MVTATQ
stilo per F. Laur. Surium descripta. Est fide digna.

Maij 1.

S. Amator
cūm sponsa
vouet per-
petuam cō-
tinentiam.

Fit Episco-
pus.



ANCTVS Amator literis non mediocriter institutus, in iuuentute coactus est à parentibus quandam virginē luce re in matrimonium. Cūm autem iam tempus adesset, quo inter se coniungi deberent, mutuis exhortationibus ad nuncupandum virginitatis votum se permouerunt. Adfuit autem angelus Domini, & binas illis coronas afferens, laudavit propositum, & ad perseverandum eos incitatit. Itaque puella virginum fidelitati se adiunxit, Amator autem in clerum allectus, tot fuit virtutum ornamentis illustris, vt post decepsum sancti Eladii ei in Antisiodorensi Episcopatu substitutus sit. Porrò iam factus pontifex multis claruit miraculis: ecce restituit visum, curauit paralyticos, mortuos ad vitam reuocauit. Cūmque multos ab ethnicismo conuerteret ad Dominum, tūm perpperandis miraculis, tum instanter concionando, cerneretque paruam ecclesiam suam capere non posse tam ingentem Christianorum multitudinem, à Ruptilio ciue Antisiodorensi petiit sibi dari dominum quandam, quam is intra urbis septa habebat amplam & excelsā. Ille vero primò quidem assentiri pertinet inoluit: at non diu pōst grauissimo corruptus morbo, cessit precibus eius. Tum vir Dei condidit illic basilicam, & consecravit, quæ usque in præsens in honorem S. Stephani protomartyris dedicata, à fidelibus frequen- tatur.

Reliquam huius historiæ partem reperiet Lector Tomo 4. in Vita S. Ger- mani Episcopi Antisiodoren. lib. 1. cap. 2. 3. 4. 5. & 6.

DE S. SIGISMVNDO REGE BVRGVNDIONVM,
EX HISTORIA FRANCORVM S. GREGORII TVR-
nenis Episcopi, lib. 3. cap. 5. & 6.

Maij 1.
* Gunebal-
do
Sigismundus
condit mo-
nasteriū S.
Mauritij,

Malè per-
suas necat
filium suum.

Agit pēni-
tentiam.

Cap. 6.



ORTVO * Gunebando, regnum eius Sigismundus filius eius obtinuit, monasteriumque Agaunense solerti cura cum domibus basilicisque ædificauit. Qui perdita priori coniuge, filia Theodorici regis Italici, de qua filium habebat nomine Sigericus, aliam duxit vxorem, quæ valde contra filium eius, sicut noueretur mos est, malignari ac scandalizare coepit. Vnde factum est, ut vna solennitatum die, cūm puer super eam vestimenta matris agnosceret, commotus felle diceret ad eam: Non enim eras digna, vt hac indumenta tua terga contingenter, quæ dominæ tuæ, id est, matris meæ fuisse noscuntur. At illa furore succenfa, infigat verbis dolosis virum suum, dicens: Hic iniquus regnum tuum possidere desiderat, teque interfecto id usque in Italianum dilatare disponit: scilicet ut regnum quod aius eius Theodoricus Italiae tenuit, & iste possideat. Scit enim, quod pēte viuente non potest adimplere, & nisi tu cadas, ille non surgat. His & huiuscenodi ille incitatus verbis, vxoris iniquæ consilio vtens, iniquius extitit paricida. Nam sopitum vino dormire post meridiem filium itubet: cui dormienti lorum sub collo eius positum, ac sub mento ligatum trahentibus ad se inuicem duobus pueris, suffocatus est. Quo facto, pater fero iam pœnitent, super cadaver exanime ruens, flere coepit amarissime. ad quem senex quidam sic dixisse fertur: Te, inquit, plange amodo, qui per filium nequam factus es paricida fœtissimus. Nam hunc, qui innocens iugulatus est, necessarium non est plangi. Nihilominus ille ad sanctos Agaunenses abiens, per multis dies in fletu & iciunijs durans, veniam precabatur: psallentium ibi assiduum instituens, Lugduno regressus est, vltione diuina è vestigio cum prosequente.

Huius filiam rex Theodoricus accepit: Crotildis veroregina Clodomerem (alij Clodomirum

A.T.I.V.

DE S. EVERMERO MARTYRE.

15

Clodomirum) & reliquos filios suos alloquitur, dicens: Non me pœniteat, charissimi, vos dulciter enutrisse. Indignamini quæso iniuriam meam, & patris matrisque meæ mortem sagaci studio vindicate. Hæc illi audientes, Burgundias petunt, & contra Sigismundum & fratrem eius Godomarum dirigunt: deuictoque exercitu eortim, Godomarus terga vertit. Sigismundus vero dum ad saltus Agaunos fugere nititur, a Clodomero captus, cum vxore & filiis captiis abducitur, atque intra termiuum Aurelianensis urbis in custodia positus detinetur. Discedentibus his regibus, Godomarus resumptis viribus Burgundiones collegit, regnumque recepit. Contra quem Clodomeris iterum disponens, Sigismundum interficere destinat: cui à beato Auito Abbe decimo Nutiacensi, magno tunc temporis sacerdote, dictum est: Si, inquit, respiciens Deum emendaueris consilium tuum, vt hos homines interfici non patiaris, erit Deus tecum, & proficiscens victoriam obtinebis. Si vero eos occideris, tu ipse in manu inimicorum traditus, simili sorte peribis: fietque tibi & vxori & filiis tuis, quod feceris Sigismundo & coniugi ac liberis eius. Sed ille auscultare despiciens consilium eius, ait: Stultum enim consilium esse puto, vt inimicis domi reliftis, contra reliquos eam, eisque à tergo, hoc à fronte surgente, inter duos hostium cuneos ruam. Satius enim & facilius victoria patrabitur, si vnuis ab alio separetur: quo interfecto, facile & aliis morti poterit destinari. Statimque interficito Sigismundo cum vxore & filiis, apud Calonniam Aurelianensis urbis vicum in puteum iactari praepiens, Burgundias petuit, vocans in supprias Theodoricum regem. Ille autem iniuriam soceri sui vindicare volens, ire promisit. Cumque pariter apud Virosontiam, locum urbis Viennensis coniuncti fuissent, cum Godomaro configunt. Cumque Godomarus cum exercitu terga vertisset, & Clodomeris insequeretur, ac de suis non modico spatio elongatus esset, assimulantes illi signum eius, dant ad eum voces, dicentes: Huc huc conuertere: tui enim sumus. At ille credens, abiit, irruitque in medium inimicorum. Cuius amputatum caput & conto affixum eleuant in sublime. Quod Franci cernentes, atque cognoscentes Clodomerem interfictum, reparatis viribus Godomarum fugant, Burgundiones opprimunt, patriamque in suam redigunt potestatem. Godamarus iterum regnum recepit,

Ex Chronicis Sigeberti Gemblacensis monachi, Anno Domini

515. de eodem S. Sigismundo.

REX Burgundiaæ Sigismundus, qui monasterium Agaunensem construxerat, filium suum Sigericum perimit, malo noueræ illius usus consilio. Qui competentiæ pœnitentia se adiiciens, & martyribus Agaunensibus se totum deuouens, for. addi- quod dignus fuerit venia, testatur crebra post mortem eius per eum multis concessa cens. Sigismundus post obitum edit miracula multa.

DE S. EVERMERO MARTYRE, EX QVO^s DAM CODICE MS. STYLVM MVTAVIT
F. Laurentius Surius.

EMPORIBVS Pipini principis, quem ex Begga Ansifigis Dux suscepit, beatus Euermarus cum primis nobili stirpe in Frisia ortus est. Quem à prima ætate sibi consecratum, omnipotens Deus sancti spiritus gratia totum perfudit. Crescentibus autem vñâ cum ætate virtutum meritis, totius sanctitatis speculum effectus est. Eius vero profectui inuidens hostis antiquus, multis tentationibus à sancta intentione eum retrahere & depellere conatus est: sed fortis Christi miles obturabat aures suas, & proflus ad nihilum regedit omnes eius machinas. Itaque cum Deo bene fauente tentationes omnes superatae essent, & ille vitam duceret sanctissimam, ad martyrium iam aspirabat, sine quo metuebat apud Deum se pro imperfecto haberi. Suscepit igitur causa Dei peregrinationem, vt posset alicubi cœu ignotus obire martyrium. Venit autem in Galliam ad S. Iacobum, vbi cùm eiusdem ingressus fuisset, eiusque suffragia expetijset, redijt in partes inferiores Galliarum, vbi sancti quidem recens de hoc mundo subtraxi clarebant miraculis, putâ Foillianus

B 2

mar-